

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2

Č. j.: SEI-7374/2023/90.221

Č. spisu:

ROZHODNUTÍ č. 902002523 o odvolání

Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce (dále SEI) jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 406/2000 Sb.) a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 526/1990 Sb.), v rámci řízení o odvolání společnosti (dále obviněná), v právním zastoupení Doucha Sikola advokáti s. r. o., AK se sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí č. 872027122 ze dne 31. 10. 2022 pod č. j. SEI-24570/2022/87.102 (dále napadené rozhodnutí), vydanému územním inspektorátem SEI pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj (dále správní orgán 1. stupně) v řízení o přestupcích vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále zákon č. 250/2016 Sb.) a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 500/2004 Sb.), kterým byla výrokem I. uznána vinnou ze spáchání 2 přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., výrokem II. byla podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. v souladu se zásadou absorpce podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. uložena úhrnná pokuta ve výši 80.000 Kč, a dále byla výrokem III. v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. a podle § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále vyhláška č. 520/2005 Sb.) uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč, po přezkoumání napadeného rozhodnutí, veškeré dokumentace i odvolání s vykázaným doručením dne 14. 11. 2022, vydává podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 90 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., toto

r o z h o d n u t í,

kterým rozhodnutí č. 872027122 ze dne 31. 10. 2022 pod č. j. SEI-24570/2022/87.102 podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb. **ruší** a věc **vrací** k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

ODŮVODNĚNÍ

Podkladem pro uložení pokuty byl vykonanou kontrolou zjištěný skutkový stav. Předmětem kontroly bylo dodržování věcných podmínek stanovených cenovými rozhodnutími Energetického regulačního úřadu (dále CR ERÚ) pro roky 2019 a 2020 podle § 5 odst. 5 zákona

č. 526/1990 Sb. při uplatňování a vyúčtování výkupních cen nebo zelených bonusů na elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie ve fotovoltaické elektrárně (dále FVE) – Výškovice,

Součástí kontroly rovněž bylo dodržování povinností stanovených § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 2 a § 12 odst. 1 zákona č. 526/1990 Sb., a to vést a uchovávat evidenci o cenách uplatňovaných při prodeji a poskytnout podklady orgánům oprávněným ke kontrole cen.

Před zahájením kontroly byl dne 20. 8. 2021 pod č. j. SEI-19520/2021/80.101 pořízen v souladu s § 3 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 255/2012 Sb.) záznam o úkonech předcházejících kontrole týkající se provedení fotoleteckých prací k pořízení fotodokumentace FVE – Výškovice. Bylo zjištěno, že na této FVE bylo nainstalováno 105 ks fotovoltaických panelů, podle předložené dokumentace mělo být do systému FVE – Výškovice zapojeno pouze 99 ks fotovoltaických panelů.

Kontrolovaným obdobím byly roky 2019 a 2020. Kontrola byla zahájena dne [redacted] doručením oznámení o zahájení kontroly pod č. j. SEI-25648/2021/80.101 vydaném podle § 5 zákona č. 255/2012 Sb. ve spojení s § 13a zákona č. 406/2000 Sb. Souběžně bylo podle § 4 zákona č. 255/2012 Sb. stejného dne pod č. j. SEI-25646/2021/80.101 vydáno prokazatelně rovněž dne 5. 11. 2021 doručené pověření k provedení kontroly.

Vykonanou kontrolou bylo zjištěno, že obviněná v souladu s rozhodnutím Energetického regulačního úřadu (dále ERÚ) o udělení licence na výrobu elektřiny, vydaného dne 1. 11. 2010 pod č. [redacted] s nabytím právní moci dne 19. 11. 2010, provozuje FVE – Výškovice. V licenci byl uvedený celkový instalovaný výkon 0,030 MW, za formu podpory výroby elektřiny byl zvolen povinný výkup.

Dne [redacted] bylo provedeno v rámci kontroly místní šetření. V jeho průběhu bylo pořízeno 22 ks fotografií předmětné FVE, o jeho provedení byl sepsán protokol. Realizací úkonů při místním šetření bylo ověřeno, že ve FVE – Výškovice bylo nainstalováno celkem 105 kusů fotovoltaických panelů, což představuje výkon 31,5 kW (105 x 300 = 31 500 W). To je o 1,8 kW více, než uvedla zpráva o revizi elektrického zařízení č. 015/S/10/So ze dne 8. 10. 2010 (99 x 300 = 29 700 W). Celkový instalovaný výkon vymezený licencí je uvedený výše.

Na základě tohoto zjištění bylo v dané záležitosti pokračováno v obstarávání relevantních důkazů, byla pořízena fotodokumentace fotovoltaických panelů z veřejných zdrojů, a to z portálu Mapy.cz, fotodokumentace z předešlé kontroly SEI č. 8000906919 a získaná fotoleteckými pracemi. Z této fotodokumentace vyplynulo, že minimálně v letech 2012 až doposud bylo na FVE – Výškovice instalováno 105 ks fotovoltaických panelů, tj. o 6 ks fotovoltaických panelů více. Obviněná při místním šetření provedeném dne 2. 3. 2022 ústně obhajovala panely, které byly instalovány navíc, estetickými hledisky.

Dne 13. 6. 2022 byl pod č. j. SEI-12152/2022/80.101 sepsán protokol o výsledku kontroly č. [redacted] (dále protokol). Jeho sepsání předcházely úkony související s místním šetřením, posledním kontrolním úkonem podle § 12 odst. 1 písm. g) zákona č. 255/2012 Sb. byl dne 13. 6. 2022 provedený přepočítání maximálního možného využití FVE podle PV-GIS pro roky 2019 a 2020.

Stěžejním výstupem protokolu je závěr konstatující, že obviněná „při čerpání podpory elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje, a to fotovoltaické elektrárny pod názvem FVE Výškovice, [redacted] v roce 2019 a v roce 2020 nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. uvedených v cenovém rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále CR ERÚ) č. 3/2018 pro období roku 2019 a 2020, když jako prodávající a držitel licence u výše uvedené FVE za období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020 neoprávněně uplatnila a vyúčtovala na množství elektřiny za rok 2019 ve výši 2,363 MWh výkupní cenu ve výši 14.646 Kč/MWh, za rok 2020 ve výši 2,276 MWh výkupní cenu ve výši 14.939 Kč/MWh příslušející výrobnám uvedeným do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, ačkoliv část této výrobní, v rozsahu 0,0018 MW, nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu č. (1.9.) CR ERÚ č. 4/2009, neboť na tuto část výrobní elektřiny nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výrobní elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních cen, čímž získala za rok 2019 nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 34.593,87 Kč a za rok 2020 nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 33.983,04 Kč.”

Protokol byl obviněné prokazatelně doručen dne 13. 6. 2022. V souladu s § 13 zákona č. 255/2012 Sb. byla obviněná řádně poučena o možnosti podat námitky ke zjištěním uvedeným v protokolu. Toto oprávnění využila, námitky byly SEI doručeny dne 27. 6. 2022. Spolu s námitkami byla SEI doručena plná moc pro AK Doucha Šikola advokáti s. r. o., Mezibranská 579/7, 110 00 Praha 1.

Na základě postoupení k dalšímu řešení ze dne 7. 7. 2022 byly námitky v souladu s § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. pod č. j. 16106/2022/87.101 ze dne 18. 7. 2022 vyřízeny ředitelem územního inspektorátu SEI pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj. Vyřízení námitek bylo obviněné doručeno prokazatelně téhož dne. Z důvodu nezaslání právnímu zástupci následovalo obeslání právního zástupce, přičemž vyřízení námitek mu bylo prokazatelně doručeno 18. 8. 2022.

Protože skutečnosti zjištěné při kontrole byly shledány jako rozporné s věcnými podmínkami stanovenými cenovým orgánem na základě § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., což vedlo k přesvědčení, že se obviněná dopustila 2 přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., zahájila SEI podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb. s obviněnou řízení o přestupcích; právnímu zástupci obviněné bylo zahájení řízení sděleno oznámením pod č. j. SEI-18526/2022/87.102 ze dne 18. 8. 2022.

Součástí označeného oznámení je poučení obviněné o možnosti uplatnění jejích práv podle § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. k navrhování důkazů či jiných návrhů v řízení, možnosti vyjádřit se k podkladům správního řízení ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení oznámení a možnosti požádat o nařízení ústního jednání podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.

Dne 9. 9. 2022 bylo zasláno pod č. j. SEI-20108/2022/87.102 ze dne 8. 9. 2022 oznámení o shromážděných podkladech rozhodnutí, které bylo prokazatelně doručeno dne 12. 9. 2022. Obviněná jím byla vyrozuměna, že jsou již shromážděny veškeré podklady k vydání rozhodnutí, s nimiž má právo se seznámit a vyjádřit se k nim ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení oznámení a dohodnout v souladu s § 38 zákona č. 500/2004 Sb. nahlédnutí do spisu.

Téhož dne byla SEI doručena žádost o prodloužení lhůty k vyjádření k podkladům správního řízení, a to o 30 dnů, jako zdůvodnění bylo uvedeno zadání ČVUT, jakožto autorovi Metodiky-

2022-007-M (dále Metodika), podle níž je prováděn výpočet pomocí celoevropského on-line systému PV-GIS, k revizi posouzení výše maximálního dosažitelného výkonu v provozovně obviněné v předmětném období učiněného SEI. Součástí písemnosti byla i žádost o zaslání kopie spisu.

Správní orgán 1. stupně reagoval na žádost vydáním usnesení pod č. j. SEI-20728/2022/87.100 ze dne 15. 9. 2022, kterým lhůtu k vyjádření k shromážděným podkladům rozhodnutí prodloužil do 30. 9. 2022. Tento krok odůvodnil skutečností, že s předmětnou Metodikou byla obviněná seznámena již dnem 13. 6. 2022, kdy byla doručena jako příloha protokolu (o výsledku kontroly). Souběžně vyhověl žádosti o zaslání kopie spisu, o jejím zpřístupnění prostřednictvím zabezpečené služby OneDrive na elektronickou adresu: sikola@dsadvokati.cz ve dnech 15. 9. 2022 až 22. 9. 2022 byl dne 15. 9. 2022 vyhotoven záznam.

S vyslovenými tvrzeními o údajném postupu SEI v rozporu s principem dobré správy a zkrácení obviněné na jejích procesních právech na bázi neposkytnutí dostatečné lhůty k vyjádření k podkladům rozhodnutí, neposkytnutí podkladů na žádost a nevyjádření k žádosti ani k podkladům do konce lhůty, bylo SEI dne 3. 10. 2022 doručeno vyjádření obviněné k podkladům správního řízení ze dne 30. 9. 2022.

Na tomto základě bylo správním orgánem 1. stupně vydáno pod č. j. SEI-21900/2022/87.102 dne 3. 10. 2022 usnesení, kterým byla přiměřeně prodloužena lhůta k vyjádření ke shromážděným podkladům rozhodnutí, a to do 17. 10. 2022. Prokazatelně bylo doručeno právnímu zástupci obviněné dne 4. 10. 2022.

Dne 18. 10. 2022 byla SEI doručena písemnost s názvem doplnění vyjádření k podkladům správního řízení, jež byla zpracována předchozího dne. Obviněná se vyjádřila, že ani do konce prodloužené lhůty k vyjádření k podkladům řízení neobdržela stanovisko odborné instituce k metodám výpočtu maximálního teoretického výkonu. Proto přistoupila v pokračování k vlastní polemice, výsledek použití Metodiky považuje za neprůkazný a v pokračování uvádí jako přesnější využití Metodiky PV-GIS SARAH 2.

Z jejího využití, pokud by bývala byla v té době, obviněná dovodila, že by byla zproštěna obvinění ze spáchání přestupků spočívajících v údajné neoprávněné výrobě, za které byla uznána vinnou rozhodnutím SEI o přestupcích č. 802029120 ze dne 10. 9. 2020. Navázala vydedukovaným porovnáním, že ve vztahu k tomuto správnímu řízení primárně vyplývá, že v období let 2017 - 2018 se obviněná neoprávněné výroby (překročení licencovaného výkonu) nedopustila, nemohla se tedy nadvýroby dopustit ani v letech 2019 a 2020. Na závěr obviněná předložila návrh, aby bylo současné řízení o přestupcích zastaveno, neboť skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.

Návazně správní orgán 1. stupně, považujíc spáchání přestupků obviněné podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. s jeho následným sankcionováním podle § 16 odst. 4 písm. b) téhož zákona za prokázané, přistoupil dne 31. 10. 2022 v souladu s § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 67 zákona č. 500/2004 Sb. k vydání napadeného rozhodnutí.

Napadeným rozhodnutím byla obviněná výrokem I. uznána vinnou ze spáchání 2 přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., výrokem II. byla obviněná podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. v souladu se zásadou absorpce podle 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. uložena úhrnná pokuta ve výši 80.000 Kč, a dále jí byla

výrokem III. v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. a podle § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

Proti napadenému rozhodnutí s vykázaným doručením dne 1. 11. 2022 obviněná podala u správního orgánu 1. stupně dne 14. 11. 2022 v zákonné lhůtě odvolání. Protože tento správní orgán porušení zákona č. 526/1990 Sb. ze strany obviněné považoval za prokázané a v obsahu odvolání neshledal žádný zákonný důvod k postupu podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., postoupil odvolání odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán po zkonstatování, že odvolání bylo podáno včas a oprávněnou osobou, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. v plném rozsahu. Podklady obsažené ve spisu, na jejichž základě bylo napadené rozhodnutí vydáno, hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech. V uváděných intencích přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Odvolání bylo vyhodnoceno odvolacím správním orgánem jako důvodné.

V rámci přezkoumání věcné úplnosti a skutkového stavu věci na základě veškeré dokumentace odvolací správní orgán posoudil správnost napadeného rozhodnutí. Na základě zhodnocení odvolání a námitek v něm obsažených opětovně posuzoval skutečnosti zjištěné v průběhu kontroly a jejich využití při prvostupňovém řízení, přičemž shledal i na základě nově získaných poznatků, které budou ozřejměny v dalším textu tohoto rozhodnutí, důvody zejména pro důslednější aplikaci zásady materiální pravdy a zásady vyšetřovací ve smyslu § 3 a § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Výše uvedené úzce souvisí s odvolacími námitkami obviněné, které jsou vypořádány v následujícím textu tohoto rozhodnutí. K tomu odvolací správní orgán předně uvádí, že bral do úvahy i právní názor vyjádřený v četné judikatuře (např. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54), a sice že „*správní orgán (obdobně jako soud) má povinnost se vypořádat přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými [...] námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí – dodejme i zavádějící – argument či tvrzení.*“

Mimo závěrečného návrhu, kterým se obviněná domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení, alternativně jeho zrušení a vrácení věci správnímu orgánu, který jej vydal, odvolací správní orgán věnoval pozornost vypořádání námitek, jež se vztahují k okruhům označeným jako nesprávná skutková zjištění, nesprávně stanovený nepřiměřený majetkový prospěch, porušení zásad správního trestání a nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

K prvnímu z okruhů obvinění jako úvodní předkládá tvrzení, že SEI neúplně a nesprávně zjistila skutkový stav a nepředložila dostatečné důvody pro své tvrzení, že se obviněná dopustila přestupku. U druhého z okruhů za hlavní považuje tvrzení, že ke stanovení nepřiměřeného majetkového prospěchu měl být použit výkon 0,030 MW podle licence a ne 0,0297 MW.

Obviněná dále namítá, že SEI pro stanovení závěru kontroly vycházela pouze ze dvou zcela neprůkazných skutečností, a to z:

- a) umístění 6 ks FV panelů na střeše provozovny – obviněná doplňuje, že 6 ks panelů bylo instalováno z estetických důvodů, aby zaplnily prázdné místo na střeše a z důvodu jejich „staření“ (údajně běžná praxe provozovatelů FVE); dále pak tvrdí, že instalace panelů na

střešní konstrukci ještě neznamená, že byly i připojeny do elektrického okruhu k měničům v kontrolované výrobně,

- b) výpočtu teoretického maximálního dosažitelného výkonu ve FVE – Výškovice – k tomu obviněná doplňuje, že teoretický výpočet v predikčním systému PV-GIS je pouze orientační, nepřesný a nelze jej akceptovat jako hlavní a jediný důkaz o tom, že předmětných 6 ks FV panelů bylo připojeno k výrobně.

U stanovení nepřiměřeného majetkového prospěchu, jak již bylo výše uvedeno, měl být podle názoru obviněné použit výkon 0,030 MW podle licence a nikoliv 0,0297 MW.

Správnímu orgánu 1. stupně nelze upřít úsilí o hodnověrné prokázání existence více fotovoltaických panelů, které měly vliv na zjištění rozdílu mezi licencovaným celkovým instalovaným výkonem FVE – Výškovice a reálnou instalací fotovoltaických panelů, jako i na přijetí závěru, že obviněná čerpala podporu na elektřinu vyrobenou ve FVE – Výškovice z části výroby, na kterou neměla udělenou licenci. Odvolacím správním orgánem je kvitováno, že úkony předcházejícími kontrole, které se týkaly provedení fotoleteckých prací k pořízení fotodokumentace FVE – Výškovice, a dále úkony v rámci místního šetření bylo zjištěno, že v kontrolované výrobně je na střeše objektu instalováno více fotovoltaických panelů, než na které měla obviněná udělenou licenci.

Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že instalovaný výkon podle rozhodnutí ERÚ o vydání licence činí 0,03 MW, je podle názoru odvolacího správního orgánu počet fotovoltaických panelů nad rámec licence, pouze 5, nikoliv 6 (licencovaný výkon 0,030 MW = 100 FV panelů á 300 W).

S výše uvedeným názorem odvolacího správního orgánu souvisí i reakce na další námitku obviněné, a to, že maximální možné roční využití kontrolované FVE – Výškovice bylo ověřeno výpočtem v predikčním systému PV-GIS podle Metodiky se zadáním instalovaného výkonu 0,297 MW, nikoliv podle licencovaného výkonu 0,030 MW. Tam bude tedy třeba tyto výpočty s ohledem na výše uvedené korigovat.

V souvislostech s předchozím odvolací správní orgán uzavírá, že za celkový instalovaný výkon obnovitelného zdroje byl v případě fotovoltaické výroby elektřiny vždy považován součin štitkových špičkových výkonů instalovaných fotovoltaických modulů a jejich počtu. Takto stanovený celkový instalovaný výkon pak musí odpovídat celkovému elektrickému výkonu provozovny uvedenému v licenci.

K okruhu námitek souvisejících s porušením zásad správního trestání, kdy obviněná odkazuje na uplatnění zásady in dubio pro reo, bylo zaujato stanovisko, že v otázkách porušení cenových předpisů a spáchání přestupků obviněnou neměl správní orgán žádné pochybnosti. Proto zásada v pochybnostech ve prospěch obviněného nemohla být aplikována, ani porušena.

Odvolací správní orgán zaujal stanovisko i k poslednímu okruhu námitek, jež se týkají nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, a k tomu se vyjádřil, že s ohledem na skutečnost, že tímto rozhodnutím se napadené rozhodnutí ruší a věc se vrací správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, by bylo posuzování této otázky především neefektivní a nevýznamné. V dalším řízení bude zcela přirozené, že otázce bude věnována nemenší pozornost, než tomu bylo doposud.

Nad rámec zjištěných skutečností si odvolací správní orgán vyžádal od ERÚ kompletní licenční spisy, které se váží k adrese [REDAKCE] přičemž od ERÚ obdržel:

- licenční spis držitele licence [REDAKCE]
jednatel [REDAKCE], datum narození [REDAKCE]
- licenční spis držitele licence jako fyzické osoby [REDAKCE] datum narození [REDAKCE]
[REDAKCE] číslo licence [REDAKCE] datum nabytí právní moci licence 11. 12. 2012.

Z výše uvedených licenčních spisů se lze domnívat, že by se v odběrném místě mohly nacházet dvě elektrárny dvou držitelů licence (i když majetkově propojených), které jsou prostřednictvím jednoho odběrného místa připojeny do energetické sítě ČR.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. K tomu vyslovuje odvolací správní orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán.

V novém projednání věci se správní orgán 1. stupně zaměří na přepočty všech výsledků (mj. i na neoprávněný majetkový prospěch), přičemž za zásadní bude nutné považovat hodnotu instalovaného výkonu s ohledem na presumpci správnosti správního aktu uvedenou v rozhodnutí o udělení licence, tj. 0,030 MW.

Dále bude potřebné, aby správní orgán 1. stupně zjistil spojitosti mezi FVE – Výškovice, která je provozována obviněnou a druhou FVE, jež je provozována na stejné adrese [REDAKCE]. Účelem je posoudit možnosti jejího vlivu na nadvýrobu ve FVE obviněné, když skutečností je, že k oběma FVE je vázán pan [REDAKCE]. V případě obviněné společnosti [REDAKCE] jako její jednatel, u druhé FVE jako držitel licence. Především bude potřebné došetřit, zda jsou FVE společnosti [REDAKCE] a [REDAKCE] připojeny do jednoho odběrného místa. Pokud bude šetřením zjištěn pozitivní výsledek, bude nutné prošetření dále orientovat na zjištění, zda do IS OTE obě FVE vykazují v souladu s bodem (1.4.) CR ERÚ č. 3/2018 a CR ERÚ č. 3/2019, jež se týká vykazování podpory při více výrobních zdrojích v odběrném místě.

Následně odvolací správní orgán doporučuje zahájit kontrolu výroby, ke které má licenci Ing. Lukáš Hula.

V souvislosti s výše uvedeným považuje odvolací správní orgán za potřebné, aby se opětovně vyčíslil nepřiměřený majetkový prospěch v kontrolovaných letech, dále výpočet maximálního možného množství vyrobené elektřiny pro každou výrobu zvlášť, dále prověření, zda výrobou z jedné výroby nedocházelo „k nadlepšování“ výroby ve druhé výrobě a prozkoumání dalších vzájemných vztahů obou výroben.

Břemeno při prověřování výše uvedeného bude ležet zcela nepochybně na správním orgánu 1. stupně, přičemž vynechat nelze ani součinnost obviněné. K potvrzení této skutečnosti má mj. vztah i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 190/2018 – 61 ze dne 25. 10. 2018, ve kterém se uvádí, že „za zjištění skutkového stavu věci je totiž v souladu se zásadou materiální pravdy primárně odpovědný správní orgán (srov. § 3 správního řádu), který je rovněž povinen opatřit podklady pro vydání rozhodnutí (srov. § 50 odst. 2 správního řádu). Od účastníka řízení může správní orgán podklady vyžadovat jen tehdy, pokud tak stanoví právní předpis (srov. § 6 odst. 2 správního řádu).“

Právním předpisem ve vztahu k popisovanému judikátu je zákon č. 500/2004 Sb., když v třetí větě jeho § 50 odst. 2 se uvádí, že „*nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.*“ Povinnost shromáždit údaje je však primární povinností správního orgánu 1. stupně, což vyjadřuje první věta citovaného paragrafového znění, když stanoví, že „*podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán:*“

Správnímu orgánu 1. stupně nezbyvá, než vést závěry obsažené v judikatuře správních soudů v patrnosti a promítat je do své rozhodovací praxe. Obviněná zejména ve svých námitkách ve stati IV vložených do okruhu porušení zásad správního trestání nepřímo směřuje k napadení právě § 3 zákona č. 500/2004 Sb. (viz str. 9, druhý odstavec shora). Již dříve odvolací správní orgán uvedl, a platí to i nyní, že „*nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*“

Při vedení přestupkových řízení je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, vázán zásadou materiální pravdy. Je přitom třeba vzít v potaz i závěry obsažené ve zmiňované judikatuře Nejvyššího správního soudu, jež tuto zásadu dále přibližuje. Jelikož odvolací správní orgán napadené rozhodnutí ruší a věc vrací správnímu orgánu 1. stupně k novému projednání, je tento povinen během nového projednání věci brát na zásadu materiální pravdy zřetel a nadále postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

V návaznosti na výše uvedené odvolací správní orgán uzavírá, že podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb. bylo v řízení o odvolání rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

Praha 24. března 2023

Ing. Pavel Gebauer
ústřední ředitel
(podepsáno elektronicky)